

¡En peu, per l'Estatut!

per

SANTIAGO VIVANCOS

SOM en vigílies de l'aprovació de l'Estatut autonòmic de Catalunya. Ens trobem en plena discussió de les nostres demandes, a les Corts Constituents de la República. Com a catalans, no podem sostreure'ns a l'emoció del moment ni desinteressar-nos de la concessió de totes i cada una de les matèries que amb justícia són reclamades i que són objecte d'una discussió i regateig. Però, si com a catalans hem d'observar i apreciar el problema en el seu conjunt i com un tot, com a metges hem de posar un interès especial en la part que ens afecta particularment i sobre el resultat de la qual, per tenir-hi una participació, hi tenim també una responsabilitat. Em refereixo a la concessió dels serveis sanitaris a la Generalitat de Catalunya.

No vull fer-me ressò de cap pessimisme, que estaria en desacord amb el genral optimisme que estem autoritzats per manifestar, sobre la marxa general dels tràmits a què està subjecta l'aprovació del nostre Estatut, però mancaria a la veritat o a la sinceritat, si no digués que hi ha algun núvol que es posa particularment i precisament sobre la qüestió de la Sanitat, i és sobre això que vull cridar l'atenció i donar la veu d'alerta.

Instaurat un règim democràtic, manifestada la voluntat d'un poble, mostrada la capacitat, i seguits els tràmits legals, no hi hauria d'haver cap dificultat, ni cap regateig previ per a concedir allò que és de justícia i de raó; i, no ostant, es parla de sobirania, d'unitat, de la pàtria indivisible i de no sé quants problemes de Dret constitucional.

Però això, que no ens ha de convèncer, aplicat a cap de les qüestions en litigi, faria riure que es volgués aplicar al problema de l'organització dels serveis sanitaris. Amb això no pateix cap principi ni es vulnera cap dret ni es contradiu cap teoria. Es la concessió d'uns serveis regulats pel Dret administratiu i, com a tal funció administrativa, susceptible de delegació i res hi tenen a veure els mil complicats problemes del Dret polític. Una negociació en aquest terreny no podria tenir altra causa que la defensa d'uns interessos materials, ni altre pretext que unes dificultats burocràtiques en res compatibles a la importància de l'interès general i de la voluntat popular.

Si en aquesta matèria haguéssim de sofrir un desencís i fos motivat per causes d'ordre poc elevat, seria lamentable i no ens hi conformariem.

Per a la perfecta estructuració dels nostres serveis sanitaris tenim demostrada una capacitat tècnica; tenim confeccionada una ponència completa (una de les primeres i més extenses de quantes se n'han fet, sobre serveis del futur règim autonòmic); una corporació mèdica, modelica, el Sindicat, per a tenir-ne cura, vetllar-hi i ésser-ne garantia; una generació mèdica, científicament conreada i tècnicament apta, per a portar-ho a cap; i una voluntat ferma de tots nosaltres d'inspirar-nos per damunt de tot en la llei suprema del "Salus populi". No hi pot haver, doncs, cap interès bastard ni cap lligam burocràtic que entorpeixi la realització del nostre ideal d'organitzar-nos i perfeccionar al màxim les funcions augustes pròpies de la professió de les nostres il·lusions a la terra dels nostres amors.

Avui tenim posada la confiança en els nostres parlamentaris, que han de donar la batalla que ens porti al triomf definitiu; i sortosament hi han entre ells companys digníssims que han demostrat prou amor a la Medicina i prou patriotisme perquè la seva intervenció sigui garan-